

NÁVŠTĚVA FINSKA

Rok 2015 jsme zahájili návštěvou naší partnerské školy v dalekém Finsku. Paní učitelky Eva Pluskalová a Renata Látalová se společně s žákyněmi Valerií Brosingerová a Františkou Ponížilovou vydaly na schůzku učitelů a žáků všech osmi partnerských škol v rámci mezinárodního projektu Europe On a String. Náplní programu návštěvy byly samozřejmě zejména různé aktivity s loutkami, neboť celý projekt se točí kolem loutkového divadla. Do Finska jsme tedy vezly osm českých Kašpárků, z nichž sedm jsme vyměnily za typické loutky ostatních partnerských zemí.

Hned po příletu do Rovaniemi a přivítání s kamarády z ostatních sedmi zemí jsme pochopili, jak moc se všechny naše země od Finska liší. Už samotný přesun autobusem do ubytovacího zařízení byl pro nás zajímavý – lesní cesta nebyla na rozdíl od našich silnic nijak ošetřená, povrch tvořil jen uježděný sníh. Po pár minutách jízdy jsme si zvykli na to, že i po uježděném sněhu lze jet více než 100km/hod. a brzdou dráhu nám otestoval sob, který se rozhodl uprostřed silnice zastavit a kochat se pohledem na zasněženou krajinu. Správně předpokládal, že to řidič dobrzdí. Zdárně jsme dorazili k chatě, která vypadala jako z pohádky. Majitelka nás přivítala typickým finským jídlem – kaší z různých druhů obilí, ovocem a obilnými plackami. Po jídle jsme se sesedli u krbu a hostitelka Anne, ředitelka finské partnerské školy, nám přečetla pohádku. A o čem? Samozřejmě o Santovi ☺

Druhý den ráno jsme po snídani vyrazili do školy v městečku Sodankylä. Po dojemném přivítání ve velké aule jsme se vydali na prohlídku školy a pustili se do jednotlivých aktivit. Hlavní náplní celé návštěvy bylo napsat, nacvičit a nafilmovat pohádku, ve které budou hrát typické loutky všech zúčastněných zemí. Veškerá komunikace probíhala samozřejmě v angličtině, a pokud se někomu nedostávalo slov, pomohly ruce, nohy, prostě pantomima.

Během přestávek jsme měli možnost užít si zimních sněhových radovánek při teplotě - 16°C, což je na tamější poměry „teplou“. Den před naším příjezdem se teplota pohybovala kolem - 23°C! Mezi „přestávkové“ aktivity patřilo i opékání špekáčků, po jejichž původu jsme raději nepátrali, ale jejich chuť byla pro mě neznámá. Kromě koulovaček, her a opékání jsme ještě měli možnost běhat na běžkách, sněžnicích nebo si zařadit na sněžném skútru, bohužel pouze jako spolujezdci. Večer na nás čekala v ubytovně samozřejmě večeře, pohádka a společné kreativní aktivity. Pro odvážné osoby se zdravým srdcem byla připravena finská sauna včetně válení se ve sněhu (bez oděvu), my ostatní jsme využili možnosti projet se na saních tažených sobím spřežením a na podivném sportovním náčiní, které jsme nazvali „lyžoběžka“ (viz foto ☺)

Ve čtvrtek jsme zvládli secvičit a nafilmovat naše příběhy, jejichž hlavním tématem bylo samozřejmě mezinárodní přátelství. Po obědě jsme se vydali autobusem do finské divočiny, kde jsme chtěli „ulovit“ snímek skutečné polární záře. No, opravdovou jsme sice neviděli, ale v rámci promítání a poutavé přednášky jsme měli jedinečnou možnost vidět obrázky, prezentace a filmy, ve kterých nám bylo vysvětleno, že není záře jako záře, že je jich dokonce několik druhů! Oslepeni filmem a zahlceni informacemi jsme se vydali na sportovní aktivitu – chůzi na sněžnicích. Tuhle legraci doporučuji každému vyzkoušet! Člověk si procvičí celé tělo, pobaví se a pokud má štěstí a nikdo ho desetkrát nevyválí ve sněhu, tak dokonce i někam dojde. Opravdu, na sněžnicích se dá dostat na místa, kde byste v botách nebo na běžkách neměli šanci.

Páteční ráno bylo trochu smutné, neboť jsme se ve škole rozloučili a vydali se do Santa Claus Village, tedy pohádkové vesničky Santa Clause. V obchůdkách obsluhovali skřítci, všude hrály koledy a před barevně osvětlenými domečky hrabali kopýtkem ve sněhu sobi. Samozřejmě byl přítomen i sám Santa, tak jsme využili možnosti si s ním popovídat. Santa je samozřejmě zcestovalý a zná všechny jazyky světa, tak nás pozdravil hezky česky AHOJ.

V sobotu nás čekala návštěva interaktivní expozice v přírodovědném muzeu Pilke ve městě Rovaniemi. Měli jsme možnost si zkusit obsluhovat některé stroje využívané v lese při těžbě dřeva, dozvědět se spoustu zajímavého o klimatických podmínkách a jejich vlivu na místní i světovou faunu a floru a zahrát si spoustu zajímavých her, které měly většinou ekologickou tematiku. Nabití vědomostmi jsme večer zrelaxovali u závěrečné večeře, kde proběhlo dojemné rozloučení a příslib, že se určitě zase někdy setkáme. K večeři byl pokrm pro nás vsutku nestandardní – sobí maso. Během návštěvy Finska jsme si tedy mohli soba pohladit, nakrmit, nechat se povozit na saních tažených sobím spřežením a na závěr jsme soba i ochutnali. Pro ty, kteří ještě nikdy soba nejedli, dodávám: o nic jste nepřišli. Sob chutná asi jako sladké hovězí. Určitě jej na školním jídelníčku nenajdete 😊

V neděli jsme se všichni vydali na cestu domů, a přestože jsme se domů určitě těšili, bude se nám po Finsku stýskat. Je příjemné navštívit zemi, kde věci fungují, jak mají.

Zapsala Eva Pluskalová